

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč, večerne številke po 4 nvč; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč, več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi l. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

London 4. Zjedinjene države oporekajo vesti, da bi bile one zaprosile posredovanje papeževo.

Rim 4. Vatikanski krogi zatrjujejo, da ni res, da bi bila kraljica regentinja Španjska zaprosila papeža za posredovanje. Res je pa, da je papež — potom apostolskega nuncijsa v Madridu in nadškofa Frelanda v Washingtonu — dal izraziti pristržno željo, da bi se preprečil spor in da bi obe strani odstopili od vojnih priprav.

Pariz 4. Vojno sodišče, ki je sodilo majorja Esterhazyja, je bilo sklicano, da-li je nadalje proganjati Zolo radi znanega žaljivega pisma. To vojno sodišče pa še ni dobilo besedila razsodbe kasacijskega sodišča, s katero je bil Zola oproščen. Vendar pa se sodi, da vojno sodišče odstopi od nadaljnjih korakov, ker v slušaju nove razprave bi se bilo bati še burnejih prizorov in demonstracij. V interesu domovine da bi bilo, ako vojno sodišče odstopi od nadaljnjih korakov.

London 4. Vse novinstvo se bavi predstoječo okupacijo Wei-ha-veia po Angležih. Konservativni in unionistiški listi so jako zadovoljni s to okupacijo, dočim so liberalni veliko hladnejši, ker se boje, da vsled tega utegnejo nastati nerazporazumljenja med Nemčijo in Rusijo. Vlada pa povdarja, da Angleška zasede le pristanišče in ne zaledja, da se torej ni bati takega spora.

Pariz 4. — Pisarna «Havas» je dobila iz Washingtona vest, da sta Španjska in Zjedinjene države vsprejela posredovanje papeža.

Madrid 4. — Posredovanje papeža v sporu med Španjsko in Zjedinjenimi državami se pripisuje v prvi vrsti vplivu cesarja Frana Josipa. Glasilo se, da čim je španjska vlada doznala oficielno, da so Zjedinjene države vsprejele posredovanje od strani papeža, je ministerski predsednik Sagasta ta-

koj telegrafiral generalu Blanku, naj proglasi premirje na Kubi.

Pariz 4. — Apostolski nuncij v Parizu se je obrnil do različnih oseb, sosebno kompetentnih v mornarskih stvarih, da-li ne bi hoteli vstopiti v razsodišče o katastrofi na ladiji «Maine».

Washington 4. — Republikanski člani komisije za vnanje stvari se sklenili predložiti resolucijo, po kateri naj bi se Kuba proglasila kakor neodvisna republika.

London 4. — Poročila iz Novega Yorka pravijo, da poslanica predsednika Zjedinjenih držav kongresu bode eminentno mirovnega značaja.

Carigrad 4. — Diplomatski agent bolgarski Markov je izročil v Yldiz-palači noto, v kateri se prosi sultan — sklene se na Bolgarom sovražno mišljenje Hafiz-paše in na škodo, ako bi se odpozval metropolit iz Uesküba — naj se odpozove Hafiz-paša. To da je jedino sredstvo za pomirjenje bolgarskega prebivalstva v vijaletu Ueskübskem.

V slabosti družih je njihova moč!

V politiskem in v vsem javnem življenju je to jako navadna prikazen, da pojedineci postajajo močni, veljavni, slavni in mogočni, ne po svoji zaslugi, ampak po zaslugi, oziroma grehlih družih. Pojedincev moč je često posledica slabosti družih ljudi. Mnogokrat postajajo ljudje mogočni v javnem življenju, dasi nimajo pogojev za to v samih sebi, ampak znajo takih pogojev spretno iskati izven sebe, katerim torej morda nedostaje vseh družih zmožnosti in spretnosti, razun jedne jedine, katero pa posedujejo v obili meri: spretnost pravega in pravočasnega izkoriščanja okolščin, razmer, hipnega položaja, krivega razumevanja in slabosti na drugih ljudeh.

lakti ob kolena, naslonil glavo na roke, da mu je kar klobuk zlezal na vrat, puhel iz pipe polagoma . . . pik, pik ter neprestano gledal.

Nekoliko korakov od njega, za reko, na ledini, so Nemei razstavljali tabor. Polž je neprestano puhil iz pipe ter gledal in vsako gibanje te množice tolmačil v glavi.

Med tem so Nemei vozove, pokrite s platnom že uvrstili v čveterokotnik, naredivši iz njih nekako ograjo, sredi katere so stala goveda in konji, okrog nje pa so se kretali ljudje. Tu je vzel jeden prenosljive jasli na štirih nogah ter jih postavil pred krave, tam je sipal drugi krmo iz vreče, tretji zopet je šel z vedrom po vode k reki. Ženske so nosile izpod plaht železne kotle in vreče s sočivjem, tolpa otrok pa je zdirjala v jarke po drva.

»Otrok pa tudi imajo celo krdelo!« se je eglasil Polž. »V vsej vasi bi se jih ne nabralo toliko.«

»Kakor ušij«, je odvrnil Matija.

Kmet je neprestano puhel iz pipe ter se čudil. So-li to čari ali kaj? . . . Včeraj je bilo to polje še prazno in tiho danes pa je tam — pravcat somenj. Ljudje ob vodi, ljudje v jarkih, ljudje po ogonih. Poseknujejo grmičje, znašajo skupaj povezke suhljadi, kurijo ognjišča, krmijo in napajajo živino. Že je jeden Nemei odprl štacunsko blago na vozu ter je prodajal, kajti okrog njega se je drenjala

Taka ni le s posamičniki, taka je tudi v strankah. Povsodi v politiskem življenju opazamo to prikazen: od taktike in strategije je odvisna uspešnost boja.

Vzemimo naše Italijane na Primorskem. V teh gotovo ni nikakih pogojev v to, da bi bili oni gospodarji v tej pokrajini. Po številu sov manjšini; po svojem mišljenju — govorimo o onem delu Italijanov, ki se bavijo s politiko — niti niso v tej državi; moč njihovega kapitala — ako abstrahujemo od Trsta in jemljemo v poštev vse široke mase — je prazna bajka; njihova kultura — ti Bože moj, kadar čujemo, da se Italijani naši bahajo se svojo kulturo ne vemo kolikih stoletij, zdi se nam — odpustite nam to grdo primero! — kakor da vidimo starega že obnemoglega psa, ki muči svoje preperele zobe na kaki — stari kosti! To je stara kost, ta latinska kultura; a najlepša je pa vrhu vsega to, da sedanji Italijani prav za prav nimajo nikake posebne pravice do te kosti, kajti oni so vse kaj drugega, nego so bili nekdanji Rimljani. Kdo ne ve — ako je le pogledal v zgodovino nekdanjega seljenja ljudstev in bojev — ta ve, koliko nemške in tudi slovanske krvi se pretaka po žilah sedanjih Italijanov.

Torej ničesar, prav ničesar nimajo primorski Italijani na svoji strani, kar bi jih usposobljalo in predestinovalo za nadvladje ali hegemonijo.

In vendar vladajo in — in kako vladajo! Absolutiško. Vendar so mogli etablirati najkruteje strankarsko in narodno tiranstvo. Kako je moglo priti tako? Naravno: v samih sebi Italijani sicer nimajo pogojev, ki bi opravičevali njih zahteve po nekakem izrednem, višem stališču, ali izven njih in okoli njih bilo je dosedaj vsikdar slabih državnikov, ki so kupičili zmoto na zmoto in iz gore nakupičenih grehov avstrijskih državnikov je žuboral in žubori še danes veselo svež potočič italijanske hegemonije! V tem tiči tajna vseh neverjetnih vspe-

tolpa žensk ter stegala roke: ta po sol, ona po kis, druga po sladkor. Nekoliko mladih Nemk je naredilo gugajoče se zibelke iz plaht; z jedno roko so odstranjale pene z juhe, z drugo pa, gugale plahte. Že se je prikazal živinozdravnik, ki je ogledoval nogo napačno podkovanega kljuseta, pa tudi brivec, ki je bril na nekem vozu starega švaba. Na polju je bilo videti trušč, dirindej, delo, a na nebu se je solnce popenjalo čimdalje višje.

Polž se je obrnil k Ovčarju.

»Ali opažaš ti, Matija, kako delajo urno oni? Od nas, od koč, je vendar bliže do jarkov, nego od ondot, toda ako nas gre kdo tjakaj po suhljad, pa mi mine pri tem pol dneva. Ti pa so se vrnili, da bi človek izmolil komaj par očenašev...«

»Oho, ho!...« je odvrnil Matija, čuteč, da mu gospodar oponaša njegovo počasnost.

»Ali poglej jih«, je rekel Polž, »kako oni vsi skupno delajo. Res se pripeti včasih, da se tudi naši združijo; toda vsakdo se kreta le sam za-se, ali pa še drugim dela napotje. Ti prišleei pa se zvijajo tako nekako, kakor bi jeden nagibal drugega. Ne moreš polenušiti, dasiravno bi te vrglo na tla, ker ti jeden perine v roko delo, drugi pa že na njo čaka ter se priganja, da jo kmalo končaš. Le poglej jih sam in potem povej.«

Po teh besedah je dal dogorevajočo pipo Ovčarju ter se zamišljen vrnil v koč. (Pride še.

PODLISTEK.

71

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravskei.

(Zadnje nadaljevanje je bilo v št. 40., izdanje za soboto zjutr.)

Imel bi vendar graditi plot!« je klicala za možem gospodinja.

»Ne zbeži mi!« je odvrnil kmet ter urno zaprl vrata za seboj, boječ se, da bi ga žena zavrnila.

Preko dvorišča je šel sklonjen, hote se v očeh ženske videti najmanjši, in pripognen je splezal tudi na grič, kjer se je uprav potil nad plugom šepavi Matija.

Kaj pa Švabi? je vprašal hlopea.

Po teh besedah je sedel na grič tako, da ga ne bi videli z dvorišča ter si previdno prižgal pipo.

»Tu le sem sedite,« je pokazal Matija z bičem na vzvišen prostor, »da tudi name pride nekoliko dima.«

»Kaj bi ti hasnil dim?« je odvrnil gospodar ter pljunil. Kadar izpušni jaz, dam ti pipo da se nakadiš, a o tem ženo ne bodo bolele oči, da sedim tu brez posla.«

Matija je odšel po brazdi, emokaje na konja, Polž pa je sedel na rebru ter gledal. Sedeči je oprl

hov Italijanov, da so znali toli spretne izkoriščati slabosti, kratkovidnost in zaslepljenost avstrijskih vlad!!

Isto žalostno prikazen opazujemo zadnja leta na cerkvenem polju. Cerkev je vendar avtonomna in nikdo nima pravice, utikati se v notranje stvari cerkve. Tako je bilo tudi to do pred nekoliko leti — preko praga cerkve ni smela in ni mogla politiška in narodna propaganda! To so bili oni časi, ko so tudi Slovani v miru in nemotjeni mogli moliti Boga v svojem jeziku!! In tako bi bilo ostalo, da ni cerkvena oblast v trenutku slabosti, če tudi v dobri veri in z dobrim namenom, storila — korak nazaj!! Od tedaj ni bilo več v miru: vršil se je naskok za naskokom na cerkev in vrstila se je kapitulacija za kapitulacijo do najnovejših dni. Pozno, jako pozno, še-le sedaj, ko mu hočejo vezati roke in noge, ko mu ne dovoljujejo — njemu, povsem neodvisnemu, le svojemu poglavarju in nikomur drugemu odgovornemu vladiki mogočne cerkve katoliške — da bi mogel po svoji vesti in po svoji višje-pastirski dolžnosti vršiti svojo veliko nalogo — še-le sedaj je spoznal naš prevzvišeni škof, kakova razdejavanja je povzročila italijanska propaganda v cerkvi!

In postavil se je po robu. Kasno je že, jako kasno, a vendar ne prekasno, da je dobil dragocen pouk, da italijansko židovski fanatizem je močan proti cerkveni oblasti le dotlej, dokler je cerkvena oblast slabotna proti njemu!! Treba le pazno in razumom čitati izjavo županovo o sporu med občin-skim zastopnikom in škofom, da vidimo vso zadrego laške klike! Gospodi se godi sedaj po isti znani prislovice: naprej ne vem, nazaj ne smem. Kako milo prosi vendar gospod župan: premišljivi gospod škof naj bi jim dovolil kakov uspeh kjer si bodi in jim tako zgradil zlat mostiček, da bi mogli — nazaj. Kako so se zgražali pri sv. Jakobu, v kakih kričečih barvah so slikali žalost vernikov v rečni župniji, ki je zavladovala baje radi slovenskih propovedi! In sedaj bi dovolili tudi te propovedi, da bi le škof hotel odšepniti kje drugje! N. pr. odpraviti propovedi pri sv. Antonu starem. Kje je tu resnost, da: kje je tu morala! Sedaj naj bi trpeli slovenski verniki pri sv. Antonu starem, za to, da bi mogli slovenski verniki pri sv. Jakobu poslušati besedo božjo. Oznanjevanje besede božje naj bi postalo prosta barantija, da bi se laška gospoda mogla dičiti kakimi uspehi! Sedaj vemo, kaka grda komedija se je uprizorila radi slovenskih propovedi pri sv. Jakobu! Kolika profanacija svete institucije. In na takih komedijah, na taki profanaciji sodelujejo katoliški duhovniki!

Ali prevzvišeni vladika ima sedaj zlata vreden pouk, česa da išče žid v cerkvi, in tudi o tem, da je cerkvena oblast močna, dokler hoče biti močna, a da so sovražniki močni, kadar je ona slaba! Sedaj bi hoteli paktirati — seveda zavrtnimi nameni — oni, ki so grozili poprej. Ali prevzvišeni naj se ne vara: vsaki korak nazaj bil bi zlo, ki bi porajalo drugo, tretje zlo... do popolnega poloma!

Politični pregled.

Svoj državnozboraki mandat je položil slovenski poslanec dr. Ivan Šušteršič. Gospod dr. Šušteršič opravičuje ta svoj korak v pismu do svojih volilcev: omajenim zdravjem, obilnimi odvetniškimi posli, rodbinskimi razmerami, posebno pa dejstvom, da hoče posvetiti vse svoje moči »Gospodarski zvezi« in »Zvezi kranjskih posojilnic« oziroma gospodarski organizaciji naroda slovenskega.

O razmerah v Istri piše dunajska »Reichswehr«: »V kratki dobi štirinajstega zasedanja državnega zbora sta slovenska poslance Istre uročila več interpelacij do vlade, v katerih ista podrobno pojasnjujeta odnose v Istri in dokazujeta, da so odnosi v Istri ostali isti, ako se niso poslabšali. Volitve se vrše nadalje po krivih volilnih listah, kakor dokazujejo to volitve v Oprtlju. V občini pomjanski je n. pr. vlada razpustila bivše še ne konstituirano občinsko zastopstvo in je postavila občini na čelo nekega povsem nesposobnega umirovljenega uradnika, kateremu je sledil neki italijansko misleči mož. Tako se dogaja le zato, da se ustreza željam italijanske stranke, da bi rečena, skoro povsem slovenska občina prešla v roke italijanski stranki, (Ne »skoro«, ampak popolnoma slovensko občino,

kajti ista šteje med 6000 prebivalci svojimi le 2 ali 3 prave Italijane. Op. ured.) Vlada si prizadeva tudi, da bi protežirala in ščitila čožotske ribiče. Ti ribiči so seveda Italijani. Nadalje zlo je to, da politiške oblasti obenujejo italijanski tudi z hrvatskimi osebami in korporacijami. Slično je v šolskih stvarih. **Povsodi in vsikdar se protežirajo in ščitijo Italijani.**

Dunajski list je tu v jedni sami potezi in lapidarno označil stvari v Istri: Italijani se protežirajo povsodi! Mi moremo prositi, mi smemo interpelirati v državnem zboru, smemo se tudi pritoževati in slednjič smemo tudi vsprejemati najlepše obljube in najpomirljiveje zagotovila; vse te pravice imamo in jih uživamo tudi v poljubni meri, le tega si ne smemo domisljati, da bi naše prošnje, naši protesti in naše interpelacije imele kaj uspeha, kajti tako je, kakor je zapisala »Reichswehr« lapidarno: razmere so ostale iste — ako se niso poslabšale!

In naši zakoni, interes države, človekoljubje, razdevajoči uplivi, katerim je izpostavljena ta pokrajina o to so vse lepe stvari, ki bi morale biti na srečo marsikomu, ali skušnja nas uči, da nam je koristilo dosedaj bore malo, ako smo tudi trikrat na dan govorili o takih lepih stvareh.

Kvotni ključ. — V zadnji seji avstrijske kvotne deputacije je vlada predložila »tabele v svrhu določbe prispevkov obeh državnih polovic k skupnim stroškom«. Te tabele obsegajo vse postavke za dobo 10 let, od 1886. do vstetega leta 1895. Važne so one postavke, katere o določitvi kvotnega ključa ne prihajajo v poštev in se odštejejo od skupnih dohodkov direktnih in indirektnih davkov.

Po teh tabelah so v Avstriji brutto-dohodki direktnih in indirektnih davkov od 1886. do 1895. znesli 4013-30 milijonov. Od tega je odšteti prehajalne dohodke v znesku 157-32; dalje 45-79 milijonov, ker so ti dohodki le v jedni državi monarhije; odškodnina za poljedelske žgavnice in propinacije v Galiciji in Bukovini 25-84 milijonov. Skupaj se odšteje 228-95, torej preostane od skupnih avstrijskih dohodkov kakor podlaga za določitev kvote 3784-35 milijonov, ali letnih 378-43 milijonov.

Na Ogerskem so znašali brutto-dohodki direktnih in indirektnih davkov od 1886. do 1895. leta 2587-4 mil. Odbije se 123-4 mil. prehajalnih dohodkov; 129-5 mil., ki so dohodki le ogerske države; odškodnina za poljedelske žgavnice v znesku 6-5 mil., točarina in priklada k zemljiški odvezi v znesku 149-4, skupaj torej 408-8 milijonov. Za določitev ogerske kvote preostaja svota dohodkov 2178-6 mil. ali letnih 217-8 milijonov. Razmerje je torej 378:217. Po tem razmerju bi znašala za Avstrijo kvota 63-6%, za Ogersko 36-4%. Ko bi se določala kvota po brutto-dohodkih, bil bi ključ 60-8:39-2%, toda Mažari s tem niso bili zadovoljni, dasi je prejšnja kvotna deputacija zahtevala ključ 57:43.

Akoravno o nagodbi z Ogersko ni prvo vprašanje kvota in bi bilo razlike le okroglih 15 mil., vendar je ključ, ki ga je Banffy iznašel l. 1896., naravnost ponarejen na škodo Avstriji. Avstrija je na veliki izgubi nasproti Ogerski pri avstro-ogerski banki in trgovinskih pogodbah, poleg tega pa je ogerska vlada odbila od svojih skupnih dohodkov več stroškov, ki so ostali v avstrijskih dohodkih.

Kolikor nam je znano menenje avstrijske zbornice glede nagodbe z Ogersko, sodimo, da avstrijska kvotna deputacija nikakor ne sprejme določenega ključa, ne glede na konecije, katere je grof Badeni Ogrom dovolil v bančnem in trgovinskem vprašanju. Po veliki noči predloži vlada zbornici novo nagodbo, a danes je ni stranke v poslanski zbornici, ki bi hotela glasovati za tako nagodbo. Vlada mora biti gotovo že poučena o tem. Ako resno misli doseči nagodbo ustavnim putem (in o tem ne moremo dvomiti), potem hoče od avstrijske deputacije izzvati le odločen upor, s tem pa si zagotoviti novo podlago za nadaljne obravnave z Ogersko. Drugače si ne moremo tolmačiti teh poskusov. »Slovenec«.

Za urejenje jezikovnega vprašanja. (Nadaljevanje načrta, ki ga priobčuje »Südsteirische Post«).

II.

Sodišča in upravne oblasti.

§ 10. Sodne in državnopravniške oblasti, kakor tudi oblasti, podrejene ministerstvu za notranje stvari, finance, trgovine in poljedelstva, so

obvezane, da strankam na njih ustmene prošnje ali pisane uloge izdajajo rešitve v onem deželnem jeziku, v katerem se je glasila ustmena prošnja ali pisana uloga.

§ 11. Protokolarične izjave strank je pisati v onem deželnem jeziku, v katerem je bila podana izjava.

§ 12. Listine ali pisma, ki so sestavljena v jednem deželnem jeziku in so se priložila kakor pripomočki ali sicer za uradno uporabo, ne trebajo prevoda.

§ 13. Uradni spisi, ki se niso izdali na zahtevo stranke ali se ne izdajajo osebami, ki so zapričele dotično stvar, se izdajajo v onem deželnem jeziku, katerega govori ona oseba, kateri je namenjen spis. Ako ta jezik ni poznan ali ni deželni jezik, potem je rabiti oni deželni jezik, o katerem je soditi po kakovosti slučaja in sosebeno po bivališču stranke, da ga ista razume.

§ 14. Določila §§ 10—13 veljajo tudi glede občin in avtonomnih organov v lastnih stvareh, kadar nastopajo kakor stranka.

§ 15. Izjave prič in izvedencev je pisati v onem deželnem jeziku, v katerem so se podale te izjave.

§ 16. Na oblastih, označenih v § 10, je o vseh uradnih poslih, službečih rešitvi ali odloku, rabiti — ker bi sicer nastopila ničnost — jezik ustmene prošnje ali pisane uloge, v kateri je jedna strank predložila stvar.

Sosebno je na sodiščih rešitev ali odlok že v senatu predložiti in določiti po glasovanju v onem jeziku, kakor ima oditi stranki.

Na uradnih činih, ki se niso uvedli na zahtevo katere stranke, je rabiti jednega ali več deželnih jezikov, kakor je že kakovost predmeta.

V kazensko-sodnih stvareh so: obtožnica, kakor sploh vsi predlogi, tičočih se ohoženeza, razsodbe in uradni čini sestaviti v onem deželnem jeziku, katerega se je posluževal isti.

V istem jeziku se mora vršiti tudi glavna razprava in pisati zapisnik o razpravi; v istem jeziku morajo staviti svoje predloge državni pravdnik, branitelj in predsednik, in je proglašati razsodbe in sklepe.

Od teh določil predstojecih paragrafov se je smeti odmakniti le tedaj, ako je obtoženeec sam zahteval rabo kakega drugega deželnega jezika.

Na glavnih razpravah zoper več obtožencev, ki ne govore jednega in istega jezika, se mora glavna razprava vršiti v onem jeziku, ki se vidi sodišču najprimernejemu namenu glavne razprave.

V vseh slučajih pa je izjave obtožencev in prič pisati v onem deželnem jeziku, ki ga govore oni sami in se morajo razsodbe in sklepi vsakemu obtoženeu naznanjati v tem jeziku in na zahtevo tudi izdajati pismeno. (Zvšetek pride.)

Spor med Španjasko in Združenimi državami. Včeraj še ni bilo videti najmanjšega znamenja, po katerem bi bilo sklepati, da je še kake nade do mirne rešitve nastalega spora. Človeku je bilo kakor da že čuje pokati puške in grometi topove. In česar se nimalo nismo nadejali sinoči, zgodilo se je danes: današnja poročila so nam prinesla žarek nade, da se vendar ohrani mir in se prepreči vojna, ki bi stala ogromnih žrtev od obeh strani in bi utegnila imeti za seboj posledice, katerih dalekosežnosti niti ni možno preračunati danes. Obe strani sti namreč vsprejeli papeževo posredovanje.

Nekaj pa zbode v oči naše čitatelje, ako pazno prečitajo današnje zadnje vesti. Opazijo namreč, da tajita toliko Amerika kolikor Španjaska, da bi bili oni zaprosili papeža za posredovanje. Sedaj nastaja vprašanje: kdo je — prosil? No, tudi na to vprašanje imamo odgovor v jedni brzojavki: do posredovanja papeževega je prišlo po uplivu našega cesarja Frana Josipa! Ako je temu tako, — in jako verjetno je, da je — blagoslovjal bode ves blagočuteči svet našega dobrega in milega vladarja, ki se je .opet pokazal pravega kneza miru in najčastitljevejo prikazen na evropskih prestolih.

Domače vesti.

Zahvala. — O ustanovitvi naše tiskarne šla sta nam uprav prijateljsko na roko gospoda Andrej Gabršček, tiskar in

lastnik »Goriške Tiskarne« in vodja iste tiskarne, **Josip Krmpotić**. Prijetna dolžnost nam je, da se jima na tem mestu zahvalimo najsrčneje na tem dokazu prave kolegijalnosti.

Tržaške čitatelje našega lista prosimo še enkrat nekoliko potrpljenja, ker list ne izhaja še povsem točno ob označenih urah. Pomisljijo naj blagohotno, da novi stroji imajo vsikdar nekeake svoje otroške bolezni, katere treba premagati. Nada pa je opravičena, da bodo skoro popolnoma odpravljene vse tehniške in druge zapreke in se prične potem točno in redno poslovanje.

Kedo je bil — osel? Pišejo nam: V soboto popoldne sem šel po opraviilu k sv. Jakobu. Prišedši v ulico »Erta« opazil sem skupino ljudi okolo nekega istrskega voza. Približal sem se istej, in sem opazil, da so navzoči sami radovedneži, kar je v Trstu povsem običajna stvar!

Mej radovedneži sem opazil tudi nekega gospoda, ki je — razkoračen, kakor je bil — kričal na kmetskega mladeniča, stoječega pred vozom.

Tepee, osel, in še več takih lepih imen je stresal na reveža Istrana, ki je gledal prestrašeno in — molčal. Gospod (?) je tožil: »Škoda, da ni tu stražarja, da bi te dal zapreti!« Meni se je zdelo že preveč tega; zato sem stopil k vozniku ter ga vprašal, da-li razume italijanski. Ko je mladenič slišal, da govorim v hrvaškem jeziku, bil je precej bolj srčen, ter mi je povedal, da ne razume niti besedice laški, da je pripeljal vina v ulico Škalinata in da je, ko je spravljal voz nazaj v ulico Erta, zadel istim po nesreči v neko šipo in jo razbil. Provročeno škodo pa da je že plačal njegov oče. Jaz sem se ogledal na to, kje da je oni gospodski osel, da bi mu bil odgovoril mesto njega, ki ne zna laški — ali gospoda ni bilo več!! Ljudje so pa milovali reveža Istrana in to ne samo Slovenci, ampak tudi vsi Italijani, ki so bili navzoči. Med tem je prišel še stari Istran, ki se je mene grozno prestrašil, videči, da si zapisujem nekaj!! Kaj hočete, revež je mislil, da sem kaki lahon in da ga gotovo zatozim. Vprašal sem ga: »Oče, od kuda ste Vi doma?« Odgovoril mi je prestrašeno: »Od Buzeta«. Da ga prepričam, da mu ne želim nič slabega, rekel sem mu, da naj se me ne boji; da jaz sem od »Naše Sloge« in da sem pisal, kako grdo se je vel oni lahonski — osel. Da bi ga bili videli, kako se je naglo osrčil, ko je čul imenovati »Našo Slogo«. Tožil mi je, da so lahoni povsod enaki, da so tudi v Buzetu razsajali, ali danes — je rekel — se jih več ne bojimo. Sam Bog nam je poslal Spinčiča, Laginjo, Trinajstiča, Flegota in vse naše prvake, da so nas rešili gotovega — pogina. Kakor vidite, bil je to kmet, ali ne — osel. Kedo da je bil pa — osel — sodite Vi!

V o h u n.

Spor med škofom in občinskim zastopom. — V sinočnji seji mestnega sveta je prijavil župan o sporu med škofom in občino radi slovenskih propovedij:

»Jaz sem priobčil škofiškemu ordinarijatu sklep, storjen dne 17. m. m. od velespoštovanega mestnega sveta, in sem odredil zajedno, da Cappella civica provizorično zaustavi svoje delovanje v naši katedraliki.

Dne 23. sem dobil pismo od prečastitega škofa, v katerem pripisuje isti ta spor, navstali med njim in občino, le nesporazumljenju, in me je prosil, naj delam na to, da se spor odpravi; o čemer pa je povdaril zajedno, da ne misli na to, da bi spremenjal karsibodi na storjenih odredbah glede propovedi v slovenskem jeziku v cerkvi pri sv. Jakobu.

Dne 25. m. m. sem odgovoril, da me sicer navdihuje želja po miru in zlogi — želja, o kateri menim, da jo goji ves mestni svet —, ali da ne bi se drznil predlagati mestnemu svetu, naj umakne svoj sklep glede cappella civica, ako ne dobim zatrdila od strani gospoda škofa, da se odpove svoji nakani glede slovenskih propovedi pri sv. Jakobu, ali vsaj preloži iste v cerkev v Škedenju, kamor bi prav lahko zahajali ono malo Slovencev, ki bivajo ob teritorialni meji župnijske svetojakobske. Gospod škof me je dal obvestiti dne 31. marea, da istotako ne misli na preloženje slovenskih propovedij v Škedenj, ker bi bilo to zvezano z neudobnostimi za slovenske vernike.

Municipalna delegacija je hotela na to — potem državnega poslanca Angelija — zaprositi papeževga nuncija na Dunaju, da bi on posegel vmes in poravnal ta spor. Jaz dvomim pa, da bi apostolski nuncij, in naj je še tako navdihajen najboljše želje, mogel kaj storiti nam v prilog. In tako bodo tržaški katoliki globokim obžalovanjem videli te velikonočne slavnosti brez onega sijaja in blešča, ki izhaja od sodelovanja Cappella civica.

Od svoje strani morem izreči slovesno, da nisem opustil nobenega koraka, ki je bil v mojih močeh, da ne bi se pripetil ta slučaj, in da sem se v mestnem svetu celo izjavil zato, naj bi se odpravil storjeni sklep, ako bi se mi približal gosp. škof s kakoršnim si bodi privoljenjem, če tudi ne v tem sporu samem, pa vsaj v kateri drugi smeri, n. pr. odpravo slovenskih propovedij in petja v cerkvi sv. Antona starega; da pa se — v očigled odločno odklanjajočemu vedenju gospoda škofa — nisem mogel zavzeti za odpravo naredbe, ki se je storila v varstvo našega narodnega posestvenega stanja na cerkvenem polju, katere je itak že v veliki nevarnosti.

Ta izjava gospoda župana tržaškega je poučna in zanimiva v marsikaterem pogledu in se bavimo z njo na drugem mestu.

In ker je pri nas v Trstu vse mogoče, se ne smemo čuditi, da se je tudi občinski zastop v Piranu bavil s to stvarjo, katere ne briga njega prav čisto nič. V večerajnji seji so prečitali namreč »dnevni red«, ki ga je doposlal župan piranski, v katerem čestitajo občinskemu zastopu tržaškemu na odločnem njega postopanju v tem sporu.

Pozor kolesarji! — V ulici Rivo je povozil 19-letni kolesar Karol F. 11-letno Ljudmilo Keber. Deklica je lahko ranjena na obrazu. Prenešana je bila na zdravniško postajo, kjer jej je zdravnik obvezal rano. Kolesar, ki ni dal nobenega znamenja, je bil zatožen na pol. komisarijatu pri Sv. Jakobu.

Mestna hranilnica v Radovljeli. — V mesecu marea 1898. je:

106 strank uložilo	gld. 30109.90 $\frac{1}{2}$
73 » vzdignilo	» 6892.56
18 strankam se je izplačalo posojil »	8645.—

Stanje ulog	» 421236.99 $\frac{1}{2}$
Denarni promet	» 84665.87 $\frac{1}{2}$

Sleparska agitacija. Od sv. Jakoba nam je došlo sporočilo, da Italijani nabirajo po vsej župniji podpise za odpravo slovenskih propovedi in da se o tem poslužujejo najnepoštenjih in najnemoralnejših sredstev. Nabiralec le vprašujejo po hišah, kako se dotičnik piše in potem podpisujejo — oni sami! Na ta način je pač lahko »nabirati« podpise! Poročevalec naš od sv. Jakoba meni, da bi Slovenci v tej župniji morali takoj zasnovati protiakeijo, da se dokaže ordinarijatu, kakih sleparskih mahinacij se poslužujejo nasprotniki slovenskih vernikov in nasprotniki našega škofa!

Zahvala. — Slovenski dekliski šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu je daroval poznani rodoljub, gosp. Josip Turk iz Škorklje, 1 gld., ker se ni mogel udeležiti zadnje veselice te šole. Vodstvo mu izreka svoje zahvalo.

Veseli napredek. — Pod tem naslovom piše večerajšnji »Slov. Narod« sledeče: Z odkritosrčnim veseljem beležimo važen napredek slovenstva v Trstu. Vsled požrtvovalnosti rodoljubov gg. Frana Kalistra, Jos. Gorupa, Kornelija Gorupa, Miha Trudna, Ante Trudna, Ivana Šabea in Ivana Mankoča, katerim so se pridružili še razni drugi gospodje, se je omogočila ustanovitev lastne slovenske tiskarne v Trstu, in se je omogočilo, da bode »Edinost« odslej izhajala po dvakrat na dan ter mogla konkurirati z laškimi listi tržaškimi. To je vsekako znamenit napredek, in zaslužijo zahvalo vsega naroda tisti, kateri so ga omogočili.

Iz Celja poročajo, da so Slovenci sijajno zmagali na občinskih volitvah na Teharjih v vseh treh razredih. To je zopet dokaz, da Nemci nimajo ničesar iskati na Spodnjem Štajerskem.

Piran proti našemu škofu. Iz poročila o večerajšnji seji mestnega sveta tržaškega je razvidno, da se je tudi občinski zastop piranski — ne vemo, po kakem pravu — jel utikati v spor med občinskim zastopom tržaškim in našim škofom. Iz »Independenta« pa posnemamo danes, da je škof odpovedal birmanje, ki se je imelo vršiti na bin-

košne praznike, in da je ta čin odložil za pozneje boljše čase. »Independent« namiguje zlobno, da ta odpoved ni brez vsake zveze s pismom, ki je je pisal župan piranski tamošnjemu župniku Fondi. Taka zveza, da je verjetna tem bolj, ker je bil župnik Fonda potem v Trstu na škofiji.

Tako torej: župan piše župniku; župnik hiti v Trst in škof — odpoveduje birmanje.

Kakovo pismo je bilo ono, ki je je pisal župan župniku, da je provzročilo takov efekt?! To daje misliti, mnogo misliti.

Pozdrav iz gornje okolice naši »Edinosti«. Pod tem naslovom nam pišejo iz gornje okolice: Željno smo pričakovali prvi list »Edinosti« iz lastne tiskarne. Pošta je došla po navadi, a lista ni bilo; vprašali smo ženske, ki kupujejo list v Trstu, da-li so kupile danes »Edinost«, a rekle so, da »Edinost« je zaplenjena. — No, ta bolepa, smo si mislili: če pojde tako naprej! Prvi list, ki smo ga pričakovali tako željno, pa zaplenjen! Vsaj prvi da bi bil izšel srečno.

Ni minula še dobra ura, pa smo že imeli »Edinost« v rokah! Vsaki bi jo bil hotel vsaj dobiti v roko in videti.

Kaj smo vsega danes izvedeli iz nje?! Kdo bi si bil mislil kaj takega pred par leti? Kdo bi bil mislil v prejšnjih dobah, da tržaški Slovenci pridejo do takega lista in lastne tiskarne?! Da »Edinost« izide v lastni tiskarni, to smo vedeli. In tudi to so nam je zdelo, da bode tisek nove tiskarne jasnejši, nego prejšnji in na bolji papir smo mislili istotako.

Da pa bode »Edinost« (čuj!) izhajala dvakrat na dan, temu pa se nismo nadejali. Vsakomur, ki pozna naše razmere, mora utripati sree samega veselja na takem velikanskem napredku. S tem ste pokazali Slovenci v mestu, kakimi rapidnimi koraki dohajate naše nasprotnike. Le hrabro naprej. S tem ste se izdatno približali dovršenosti in ste zavzeli častno mesto v slovenskem časnikarstvu.

Vsaki zaveden in količkaj imoviti Slovenec bi se moral sodaj naročiti na »Edinost«. In tudi vsaki Tržačan bi moral sedaj kupiti našo »Edinost«, a ne židovsko-tujega »Piccolo«!

Sezajmo torej vsi pridno le po »Edinosti«, da se bodemo tako krepili v narodni zavesti ter da bode s tem pomagamo velikemu narodnemu podjetju našemu. »Edinost« bodi nam zrealo, bodi nam voditelj in sprevodnica do višje narodne omike! Ona bodi nam tržaškim in okoličanskim Slovenceem zvezda Danica! Ona nam sijaj na horizontu! Ona naj prodere vse sive oblake, da tudi nam enkrat prisije solnee zlate svobode. Našim prvakom pa, ki so nam ustvarili to trdnjavo: Bog vas živi!

Ko pa pridem v Trst, gospod urednik, hočem si natanko ogledati vašo hišo napredka. Če Vas bodem kaj motil, pa potrpite z mano, ker bil sem vedno **R a d o v e d n e ž.**

Iz Barkovelj nam pišejo: Gospod urednik, sprejmite nekaj novega iz naše bližnje vasi!

V soboto predpoludne sem opazoval kako pridno je neka najeta trojica pilepljala lepake skoro na vsako hišo in zid ob cesti miramarski. Omenjenimi lepaki se je vabilo naše občinstvo v slovenskem in italijanskem jeziku na obilno udeležbo socialističnega shoda, sklicanega oni večer. In sicer — ker nobeden naših krčmarjev ni hotel privoliti svojih prostorov za tako propagando — v neko laško krčmo na obrežji.

Pričakoval sem kaj nestrpno večera, a še bolj pričetka onega znamenitega shoda, želé slišati kaj novega. Vse moje pričakovanje ni doneslo onega srečnega trenutka, kajti socialistov ni bilo od nikoder. Pardon, iz mesta so prišli pač trije gorki govorniki in g. namestništveni delegat; naših toli vabljenih vaščanov pa od nobene strani — nobenega!

Tak je bil torej vspen in gospodje slovenski socialisti morejo vedeti tedaj, kako grozno so grešili, ko so mislili, da morejo zaničljivo prezirati tukajšnje odnošaje. Sedaj morajo vedeti, da naša domača tla niso ugodna za ideje breznarodnega in brezverskega socializma!

Jasno jim bodi povedano še enkrat, da v našo vas ne maramo ne razdora, ne rovanja med domačini.

Mi smo živeli in hočemo še nadalje živeti v v miru, v ljubezni med seboj in v skupni ljubezni do našega rodu.

Za pametne socialne prenosne smo tudi mi, ali za slepo podiranje vsega, kar je, nas ne pridobite nikdar! O tem se uverite gotovo tudi dne 16. t. m., katerega dne nameravate baje obnoviti ta ponesrečeni shod. Vsepeh od vaše strani bo isti, kakoršen je bil zadnjič. To vam lahko povemo že danes. Na svidenje torej!

Odličen gost. Danes se je mudil v Trstu g. dr. Ivan Banjavčič, odvetnik v Karloven in narodni zastopnik na hrvatskem saboru. Obiskal je tudi naše uredništvo in našo tiskarno ter se je jako laskavo izrazil o uredbi iste.

Slovensko gledališče v Ljubljani je završilo v soboto letošnjo sezono z predstavo šaloigre »Tambov v Pucelbi«, ki se je igrala na korist domačih najboljših igralskih moči. Predstava je vspela izborna.

Zamuda vlaka radi pretepa. V soboto smo objavili pod tem naslovom notico, v kateri smo povedali, kako je kurjač Komac udaril strojevodjo v pretepu, ki je navstal med njima na stroju. Danes se nam je sporočilo, da kurjaču ni ime Komac, ampak Edvard Krašovec, in da se strojevodja imenuje Komac.

Brivce je izšel v soboto. Kdor ga še ni kupil, naj ga poišče v tobakarnah, kjer se ga dobiva zmiraj. Za 5 nvč. ne bode žal nikomur.

Malopriden sin. — 20-letni kotlar Fran Bizjak je prišel predvčerajšnjem ves razburjen domov. Začel je razbijati, kar mu je prišlo pod roke in zmirjati in preklinjati svojo mater. Pretel jej je tudi, da usmrti njo in njeno hčerko. V tem je vstopil v hišo oče, ki je pokazal malopridnemu sinu vrata in potem naznanil njegovo ravnanje policiji, na kar ga je včeraj redar aretiral ter odvel v zapor.

Dohodki moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu. — Veleč. gosp. Julij Wardo je poslal 46 kron nabranih ob razdeljenju knjig družbe sv. Mohora. G. Tomaž Luksič je daroval 2 kroni.

Poštni voz je povozil in močno sunil v trebuh kmeta Mihajla Grubiša iz Mun pri Podgradu tako, da je siromak padel v omedlevico in obležal na tleh, dokler ga niso nekateri prenesli na zdravniško postajo; tu je ostal, dokler so mu ponehale bolečine, da je mogel oditi. Ni čuda, da se dogaja kaj takega, kajti poštni vozovi dirjajo po mestu tako, da so véasih res nevarni, posebno tam, kjer se križajo ulice.

Tatvine. Kleparju Juliju Matussi na trgu Bariera vecchia št. 7. je bilo ukradenih 20 kgr. cena. Tatje so odšli nemotjeni.

Postiljonu Antonu Kumerju so uhradili neznani tatje iz hleva srebrno uro z verižico vredno 15 gl.

19letna Gizela C. je bila v službi pri Karloti Colombani, bivajoči v ulici Farneto št. 5. Ta je zapazila, da jej manjka zlata urica z verižico. Vprašala je včeraj služkinjo, je-li ona videla nje urico? Služkinja je sicer rekla, da ne, ali, videti je bila zmešana. Gospa je preiskala na to kovček služkinje in je tam našla njenih rečij v vrednosti 8 gl., ure pa ni bilo. Vse to je gospa naznanila policiji, kjer je priznala služkinja, da je res ukradla gospodinji reči najdene v njenem kovčku, a trdila je vedno, da jej ni nič znano o zlati urici. —

Nesreče. — Skoraj dovršena je hiša, ki se sedaj zida v ulici Manzoni za Gregorja Mose-ta. Štirje zidarji, so zvrševali zunanje delo na hiši in sicer na odru visočem kakih 5 metrov od tal. Nankrat se je oder zvrnil na jedno stran in je obvisel v zraku privezan samo na jednom koncu. Troje delavcev so se vtegnili oprijeti se odra ter so tako obviseli v zraku, 20 letni Ivan Forehiassin pa tega ni mogel in je padel se vso silo na tla. Navzoči so hitro poklicali zdravnika z zdravniške postaje, ki je obvezal Forehiassinu nevarno rano na levi strani života in naročil potem, da se ranjeni prenese v bolnišnico, kar se je tudi zgodilo.

Listnica uredništva.

G. I. M. v K. Vašo ponudbo vsprejemamo hvaležno! Hvala vam lepa že v naprej. Pozdrav!

Koledar:

Danes v torek. 5 aprila: Vincencij Ferer sp.
Jutri v sredo. 6. : Sikst p. m.
Solunski:
Izhod ob 5. uri 27 min. Izhod ob 5. uri 21 min.
Zahod . 6. . 39 . Zahod . 4. . 25 .
Ta je 15. teden. Danes je 94. dan tega leta, imamo toraj še 271 dni.

Zadnje vesti.

Dunaj 5. — V tretji dekadici meseca marea je imela južna železnica gl. 1,353.424 dohodkov, gl. 11,339 manje nego v isti dekadici minolega leta.

Pariz 5. Na shodu, sklicanem po trgovinski zbornici avstro-ogerski v Parizu je imel glavni komisar Avstro-Ogerske za svetovno razstavo v Parizu, dvorni svetnik Exner, govor o udeležbi Avstrije na omenjeni razstavi. Dvorni svetnik Exner je uverjen, da zavzame Avstrija častno mesto na razstavi in da si steče spoštovanje. Zaključuje je pozval zbornico, naj dela na to, da bode Avstrija mela trajno korist od te razstave.

Novi York 5. Včeraj popoldne še je bilo položeno tako, da je vzbujalo najlepše nade, da se poravnava spor med Španjko in Združenimi državami. Ali čim se je sešel o poludne kongres, se je zopet potemnilo obzorje. V kongresu je bilo nerazno vznemirjenje, vse je nestrpno pričakovalo spomenice predsednika Mac Kinleya. Toda proglašanje spomenice je določeno za jutri. Glede na vsebino poslanice se glasi, da je predsednik hkratu spremenil svoje nazore in da ne zahteva, da se mora ohraniti mir za vsako ceno, ampak, da bode priporočal obema zbornicama, naj proglasita neodvisnost Kube, brez pomoči orožja. Ako pa pride do vojne, naj se odgovornost pripiše Španjki.

Madrid 5. Posredovanje papežev ni imelo zaželjenega hitrega uspeha. Španjska je sicer izjavila, da vsprejema posredovanje papežev. Toda tukaj ni vere v iskreno ljubezen Združenih držav do miru. Tukajšnji krogi so uverjeni, da Amerika hoče, da se Kuba popolnoma odtrže od Španjske. Španjska banka ima pripravljenih 500 milijonov pesetov. Vlada je prepovedala nadaljnje gledališke predstave za nabiranje fondov za pomnoženje brodogoja, ker so nekateri uprizorjevatelji teh predstav delali kupčije za-se. — V Barceloni je bila demonstracija pred ameriškim konzulatom.

Novi York 5. Zdi se, da so došli iz Madrida novi predlogi španjske vlade, ki vzbujajo zopet nekoliko nade do mirnega rešenja spora.

Dunajska borza 5. aprila 1898.

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	102-25	102-25
„ v srebru	102-55	102-—
Avstrijska renta v zlatu	121-85	121-90
„ v ktonah	102-10	102-10
Kreditne akcije	355-—	356-25
London 10 Lsr	120-40	120-40
Napoleoni	9-53	9-53
20 mark	11-74	11-74
100 ital. lir	44-95	45-—

Ženini in ocnjene družine,
ki rabijo trdno pohištvo in tapečarije,

naj ne zamudijo obiskati zalogo
Viljela Dalla Torre v Trstu
v ulici Cordauioli šte. 2, blizu trga S. Giovanni,
kjer najdejo dobiček na vsem.

Moje pohištvo donese srečo.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju,
proti toči, na življenje v vsih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4,000,000-—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13,326,346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1,632,248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49,465-97
Rezerva na razpolaganje	500,000-—
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (A)	333,822-42
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (B)	243,331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500,000-—
Občna rezerva dobičkov	1,187,164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4	30-dnevni odkaz 2 1/4
8- " " 2 1/2	3-mesečni " 2 1/4
30- " " 3 1/2	6- " " 2 1/2

Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomost, Celovec, Ljubljano, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vločki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

CASSA DI RISPARMIO TRIESTINA

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne ulege v bankovcih od

50 nvč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure popoldne. Obresti na knjižice 3%

Plačuje vsak dan od 9—12. ure popoldne. Zneske do 100 gl. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gl. pa 5 dni.

Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2

Posojuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gl. po 4 1/2

Višje zneske od 1000 do 5000 gl. po 5 1/2

Daje denar proti vknjiženju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru.

TISKARNA GUTENBERG

filijalka ces. kralj. universitetne tiskarne „STYRIA“
Sackstrasse 13 GRADEC Sackstrasse 13

Tovarna za obrtne in Conto - knjige.

(Sistem „Patent Workmann Chicago“)

Raztrirni zavod in knjigoveznica.

Priporoča se za prijazne naročbe s zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

IZDELOVALNICA VSEH TISKOVIN,

česnikov, rokovtorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitek z napisom, naslovnih listkov, jedilnih list, vabil itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldo-Conti, Fakture, Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjicnih, časo-zapadnih in knjig za kopiranje, vseh pomožnih knjig, raztrirnega (črtanega) papirja, svilenega papirja za kopiranje, listkov iz kaveka za kopiranje, skledic za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljna pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika:

ARNOLDO COEN v TRSTU, v ulici delle Acque št. 5.